

Nr 97

Av herrar Zetterberg i Stockholm och Svenungsson, om viss ändring av kollektkungörelsen.

Enligt kungl. kungörelsen den 30 december 1953 hänföres de kollekt som upptages vid offentlig gudstjänst inom svenska kyrkan till endera av följande tre kategorier: rikskollekt, som efter Kungl. Maj:ts bestämmande upptages i hela riket eller viss del därav, stiftskollekt, som fastställs av vederbörande domkapitel, samt församlingskollekt, vars upptagande är en angelägenhet för den lokala församlingen.

Antalet rikskollekter uppgick under 1959 till 36, samma antal som 1958. Kollektkungörelsen medger upptagande av stiftskollekt tolv dagar om året. Återstoden eller i regel 12 är församlingskollekt.

Utrymmet för församlingarnas egna initiativ är sålunda ganska begränsat och deras möjligheter att genom kollekt vid offentlig gudstjänst stödja angelägna lokala verksamheter kraftigt beskurna. Framhållas bör också, att riks- och stiftskollekterna i stor utsträckning placerats in på sådana sön- och helgdagar då besöksfrekvensen vid gudstjänsterna är störst. Dessa förhållanden påverkar i viss mån själva deltagandet i offret, som dock alltsedan fornkyrkans tid är ett integrerande moment i gudstjänsten. Det kan vara naturligt, att offerviljan mera aktivt inriktas på näraliggande föremål eller på angelägenheter med vidare syftning.

Det finns i varje kyrkoförsamling verksamheter eller institutioner — avseende församlingsvårdens olika grenar: gudstjänstlivet, ungdomsvården och omsorgen om gamla och behövande — som är i stort behov av stöd från den gudstjänstfirande församlingen. Den förestående revisionen av lag om församlingsstyrelse torde också komma att begränsa församlingarnas kompetens i fråga om anslagsgivning till sociala ändamål.

En ökning av antalet församlingskollekt synes oss därför synnerligen väl motiverad. Då emellertid stiftsstyrelserna endast förfogar över 12 kollekt dagar, torde det vidare utrymmet för församlingarnas initiativ bära vinnas genom en viss minskning av antalet rikskollekter. En reducering med 10 behöver icke medföra att angelägna rikskyrkliga uppgifter blir eftersatta. Det är också möjligt för församling att inom ramen för föreskrifterna i kollektkungörelsen stödja sådan verksamhet utanför församlingen som icke kunnat erhålla riks- eller stiftskollekt, t. ex. uppkommande hjälpbehov i det internationella sammanhanget, allmänkyrkliga angelägenheter o. s. v.

På grund av det anförda får undertecknade därför anhålla,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa
om sådan ändring av kungl. kungörelsen den 30 december
1953 angående kollekt, att församlingskollekt må, utöver
vad nu medgives, upptagas under ytterligare 10 dagar om
året.

Stockholm den 22 januari 1960

Ake Zetterberg

David Svenungsson